

Bruna dortoka eta haren oinatzak

Laku eder baten ertzean, Bruna izeneko dortoka txiki bat bizi zen. Oso alaia zen eta basoa lagunekin esploratzea maite zuen. Hala ere, Brunak berezitasun bat zuen: hanka bat besteak baino laburragoa zuen, eta horregatik beste era batera ibiltzen zen.

Basoko beste animaliak batzuetan geldirik egoten ziren Brunak hondarretan oinatz asimetrikoak uzten zituen bitartean begira. Horrek dortoka desberdin eta, batzuetan, seguru ez sentiarazten zuen. “Zergatik ezin dut besteek bezala ibili?”, maiz galdetzen zion bere buruari.

Egun batean, lakuaren ertzean zehar ibiltzen ari zela, Brunak urtxintxa txiki triste bat ikusi zuen. “Zer gertatzen zaizu?”, galdetu zion jakin-minez. Urtxintxak azaldu zion etxerako bidea galdu zuela eta ez zekiela nola aurkitu berriro.

Brunak ideia bat izan zuen. Atzera begiratu eta bere oinatz bereziak ikusi zituen lurrean. “Jarraitu nire oinatzak!”, esan zuen irribarrez. Ibiltzeko moduari esker, bere markak bakarrak eta jarraitzeko errazak ziren. Urtxintxak bere aholkua jarraitu zuen eta laster aurkitu zuen itzultzeko bidea.

Iritsi zirenean, animalia guztiak bildu ziren istorioa entzuteko. “Bruna, zure urratsak bereziak dira!” esan zuten miresmenez. Dortoka konturatu zen bere desberdintasuna ez zela akats bat, oparia baizik.

Egun hartatik aurrera, Bruna ez zen berriro lotsatu bere ibiltzeko moduaz. Ulertu zuen denok garela desberdinak nolabait, eta bere berezitasunak bakarra eta baliotsua egiten zuela.